

Облік векселя являє собою фінансову операцію з продажу векселя банку або іншому фінансовому інституту чи суб'єкту господарювання за визначеною ціною, яка встановлюється залежно від їх номіналу, строку погашень та облікової вексельної ставки. Зазначена операція може бути здійснена тільки щодо переказного векселя.

Застосування вищезазначених методів рефінансування дебіторської заборгованості дасть можливість перевести її в інші, ліквідні форми оборотних активів, такі як, гроші, короткострокові фінансові вкладення, що в свою чергу, сприятиме підвищенню фінансової стійкості підприємства.

Інформаційні джерела:

1. Момот Т.В. Фінансовий менеджмен. – К. : ЦУЛ, 2011. – 712 с.
2. Блащак Л.М. Шляхи до раціонального управління дебіторською заборгованістю / *Науковий вісник «Львівської політехніки»*. 2009. №1. С. 157-159.
3. Ружицький А.В., Томчишин О.О. Використання сучасних форм рефінансування дебіторської заборгованості для підвищення рівня економічної безпеки підприємства / *Науковий вісник «Львівської політехніки»*. 2011. №4. С. 411-415.

ОСОБЛИВІСТІ АНАЛІЗУ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ ТА ПРИБУТКОВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Король Є.Я., гр. ООмаг-1-1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.О. Велієва**

Державний біотехнологічний університет

В даний час вітчизняні підприємства опиняються в ситуації, коли на тлі складної політичної ситуації в країні спостерігаються негативні тенденції в економіці: зниження ділової активності, зниження конкурентоспроможності, зниження інвестицій та зниження інвестиційної привабливості підприємств, погіршення фінансового стану .

Результатом впливу низки негативних факторів є зниження прибутковості та рентабельності бізнесу, збитки або навіть припинення діяльності. Водночас дохідна частина бюджету падає на державному рівні через скорочення податкових надходжень, що зменшує рівень видатків. Прибуткова діяльність господарств має не тільки економічне, а й соціальне значення, як на рівні окремого підприємства, так і на рівні держави в цілому.

Оцінкою фінансового результату діяльності підприємства є його прибутковість.

М. Ф. Огічук визначає прибутковість як вид ефективності, що характеризує результативність діяльності економічних систем (підприємств, територій, національної економіки) від ефективності, що характеризує ефективність економічних систем (компаній, територій, національної економіки). Науковець визначає прибутковість відношенням результату (ефекту) до витрат [2].

Аналіз прибутковості підприємства – це низка її кількісних та якісних характеристик, які лежать в основі прийняття адміністративних рішень та дозволяють оцінити ефективність роботи, а також визначення прибутку та резервів прибутковості підприємства та його впровадження у виробництво. Розмір прибутку господарства залежить від встановленої методики визначення фінансового результату, витрат виробництва (товарів, робіт, послуг), загальних витрат, адміністративних витрат та витрат на маркетинг. Таким чином, прибуток є важливим показником, який є якісною характеристикою рентабельності та використання всіх наявних ресурсів.

У свою чергу, Ю. А. Долгоруков розуміє рентабельність як відносний показник інтенсивності виробництва, що характеризує амортизацію (рентабельність) відповідних складових виробничого процесу або загальні витрати підприємства [1].

Існує кілька видів показників рентабельності: рентабельність (амортизація) витрат на виробництво та інвестиційні проекти; рентабельність продажу; рентабельність капіталу та його частин. Усі ці показники розраховуються на основі прибутку (балансового, прибутку від реалізації, чистого прибутку).

Показники рентабельності є одними з найбільш мінливих за змістом і тлумачаться неоднозначно. Тому аналітик повинен розглянути: який алгоритм розрахунку показників; Який показник прибутку використовується для розрахунку, чи відповідає цей вибір економічним зв'язкам між чисельником та знаменником дробу тощо. Останнім етапом аналізу рентабельності є розрахунок резервів для збільшення прибутку та рентабельності.

Особливістю аналізу прибутковості та рентабельності є те, що він досліджує фактори, які пов'язані з виробництвом, де прибуток створюється, і з обігом, де він реалізується.

Основними завданнями аналізу є:

- Оцінка структури, виконання плану та динаміка прибутку;
- Оцінка впливу факторів на зміну прибутку;
- Оцінка впливу факторів на зміну рентабельності;
- Визначення резервів зростання прибутку та рентабельності та розробка заходів щодо використання виявлених резервів.

Для того, щоб забезпечити прибуток від усієї діяльності підприємства, необхідно здійснювати правильне управління прибутком. Тільки при своєчасному реагуванні на негативні відхилення в роботі підприємства можна отримати прибуток. Досягнення достатньої рентабельності підприємства є результатом розробки та реалізації відповідної стратегії розвитку компанії та її своєчасного пристосування до потреб підприємства та ринку.

Основними джерелами збільшення резервів є: підвищення обсягів реалізації продукції, зниження собівартості продукції, збільшення цін реалізації при одночасному поліпшенні якості продукції.

Інформаційні джерела:

1. Долгоруков Ю. А. Управління ефективністю використання обігових коштів у промисловості. Фінанси України. 2006. № 11. С. 103–105;
2. Огітчук М.Ф. Суть прибутку та підходи до методики його визначення. Економіка АПК. 2009. № 6. С. 31–45.

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ТА ЇЇ АНАЛІЗ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Курганська М.Г., гр. ООmag1-1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Велісва В.О.**

Державний біотехнологічний університет

На сучасному етапі розвитку ринкової економіки від підприємства очікується ряд чинників, що сприяли б його фінансовій стійкості, а саме: підвищення ефективності виробництва, забезпечення конкурентоспроможності продукції шляхом освоєння та впровадження сучасних технік та технологій, застосування ефективних форм господарювання та управління виробництвом. Для досягнення поставлених задач необхідно проводити фінансовий аналіз господарської діяльності підприємств, досліджувати та правильно управляти фінансовою стійкістю. За допомогою цього аналізу можна розробляти стратегію і тактику подальшого розвитку підприємства, обґрунтовувати майбутні плани та управлінські рішення, здійснювати контроль за їх виконанням, виявляти резерви підвищення ефективності виробництва та оцінюються окремі та загальні результати діяльності підприємства та його підрозділів.

Складність поняття фінансової стійкості полягає у великій кількості існуючих варіантів її тлумачення, при цьому в кожному з них підтверджується важливість фінансової стійкості для ефективної